

ikke —, men der burde dertil være føjet, at denne Skade ogsaa efter Lovforslagets Bestemmelser maatte have ligget inden for Gerningsmandens Forsæt. Han har maattet ville tilføje dette Ansigt netop denne Skade eller dog maattet forudse den som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Slaget. Dette maa tages med i Betragtning, inden man dømmer i denne Sag. Naar det ærede Medlem ved dette Eksempel endvidere søgte at fremkalde vor Medlidenhed med den saare hæderlige Arrestforvarer, som skulde eksekvere denne Straf, saa bortfalder altsaa dette Hensyn, hvis man med mig antager, at Straffen aldrig vilde være bleven eksekveret; men det bortfalder dernæst ogsaa, fordi det ærede Medlem i sin Tid — i November Maaned — selv gik ud fra, at det vilde blive dertil særlig beskikkede Folk, der vilde komme til at eksekvere disse Straffe, og det vilde ikke blive enhver tilfældig Arrestforvarer, som er i Tjeneste, hvor den paagældende har begaaet Forbrydelsen.

Hvad særlig angaar den anden Art af Forbrydere, paa hvilke Legemsstraf efter dette Lovforslags § 2 kan anvendes, nemlig de, der gøre sig skyldige i Omgang med Pigebørn under 12 Aar, da indvendte det ærede Medlem for Holbæk Amts 4. Valgkreds derimod, at selv Chr. V. Danske Lov, som er over 200 Aar gammel, dog kun anvendte Legemsstraf overfor Forbrydelser, der vare udsprungne af Beregning, men at vi — saa langt vare vi nu komne tilbage i vor Reaktion — vilde anvende den i Tilfælde, hvor der slet ikke var Tale om Beregning. Nu vil jeg dog for øvrigt bede de Herrer overveje, om det ikke i mange Tilfælde netop er Beregning, der ligger bag de Forbrydelser mod Pigebørn under 12 Aar, der her er Tale om. Jeg tror, man her langt snarere kan tale om Beregning end ved det, der er taget væk, nemlig Voldtægtstilfældene. Der kan man maaske med nogen Grund sige, at de som oftest ikke ere fremgaaede af Beregning, men ikke her. Men desuden ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem mente med at henvise til, at Chr. V. Danske Lov kun brugte Legemsstraf i Tilfælde, hvor der var Beregning med i Spillet, og nævnede som Eksempel derpaa falsk Udlæggelse af Barnefader, thi Grunden var ganske simpelt den, at i Tilfælde af grovere Sædelighedsforbrydelse — hvis man overhovedet kan kalde falsk Udlæggelse af Barnefader for en Sædelighedsforbrydelse; den findes ganske vist i det Kapitel: 6—13 — anvendte man ikke Legemsstraffe, men

hvorfor ikke? Fordi man kappede Hovedet af dem. Der var Livsstraf for alt, hvad vi tale om her; for Voldtægt eller Forsøg derpaa var der Livsstraf, og tænker man sig disse Forseelser mod Pigebørn under 12 Aar ikke foreligge som Voldtægt, saa mener jeg, at Straffen efter Danske Lov selv da vilde være Livsstraf, thi jeg tænker, at det nærmest maatte falde ind under 6—13—8, skønt der i den ikke er Tale om Ofrest Alder. Den lyder saaledes: „Dersom nogen befindes ublueligen at have skændt den ene uberygtede Mø eller Enke efter den anden, tre eller flere, da skal han ikke alene bøde som forskrevet staar, men og straffes enten paa Livet eller i andre Maader med højeste Straf, andre til Eksempel og Forskrækkelse.“ Jeg skulde da mene, at han ikke var sluppen billigere, end her er Tale om. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) gjorde i Gaar en Bemærkning, jeg her vil standse ved, nemlig, at det særlig maatte tilkomme mig at virke for Kønnenes Ligeberettigelse, men den var ikke opretholdt her, idet her ikke var Tale om Legemsstraf for Kvinder. Ja, jeg vil vente med at stille Forslag herom, indtil det ærede Medlem viser mig et Tilfælde, hvor en Kvinde er optraadt som Sædelighedsforbryder paa denne Maade eller som Bølle.

Saa vil man naturligvis sige fra vore Modstanderes Side, at til Trods for alt dette, til Trods for, at det kun er en Brøkdelen af Tilfælde, hvori man efter vort Lovforslag kan anvende Legemsstraf i Sammenligning med dem, hvori den nu anvendes, og til Trods for, at det er de forhærdede, der faa den i Modsætning til, at det nu er de unge, saa var det dog bedst helt at blive fri derfor. Ja, det undrer mig ikke, at de, der ere principielle Modstandere af Legemsstraffen — jeg skal indskyde her, at hvorledes jeg i saa Henseende selv er stillet, udtalte jeg mig om ved 1ste Behandling, dertil skal jeg henvise —, kunne nære det Ønske, at det var bedst, ikke blot at komme af med de nu bestaaende Tilfælde, hvor Legemsstraf kan anvendes, men ogsaa at udelukke den for Fremtiden. Men, mine Herrer, der maa jeg henvise til, hvad de ærede Medlemmer ikke kunne være uvidende om, at der ogsaa her har maattet tages Hensyn til andre Anskuelser end dem, som i alt Fald enkelte af Forslagsstillerne nære, for at naa det gode, som foreligger i dette Lovforslag. (*Borgbjerg*: Hvilket er det?) Det er de Anskuelser, der særlig bekæmpes af